

Слово про Різдво нікому непотрібного Бога

«И
как можем
дать
добрый Суд
меншим

нашим Братіям, обидив Первороднаго Брата, Христа Ісуса? Он первый Сирота, что всть его оставили. Он первый Нищий, что все от него отняли. Всть за Тмою, оставъв свъ, пошли, побъжали.»

(Г. С. Сковорода, *Наркисс*)

Один польський кореспондент в свят-вечір переодягнувся за бідного і пішов по домівках людей, просячи їх: «Прийміть мене до своєї родини на вечерю, я не маю де пережити Христове Різдво!». Ніхто його не прийняв, а пояснення людей були прерізноманітні. Одні відпекувались, мовляв: «їдемо з дому кудись там...», інші: «ні, ні, ми не приймемо», ще інші просто не відчинили двері. Це відбувалось у країні, про яку можна без великого сумніву казати, що вона є християнська, а тим паче – католицька. Так якось вечером, розважаючи з братією над досвідом кореспондента, ми думали, чи ми могли б прийняти до свого столу вонючого, брудного, засмарканого, обшарпаного, спитого бомжа? Так, ми робимо вечері для бідних, ми до того готуємось, збираємо кошти, але що, коли б один із них попросився безпосередньо перед свят-вечерею? Св. Франциск би такого прийняв, ми це добре знаємо, але чи ми б прийняли? Ми залишили це питання в принципі без відповіді.

Обставини Христового Різдва хіба не були такими. Змучений від дороги

Йосиф, вагітна Марія, яка чує, що от-от Син має народитись, просяться до домів і немає для них місця в заїзді і ніде посеред людей. Прекрасно коментує обставини Різдва Христового папа Венедикт XVI, в «Ісус з Назарету», пишучи: «Прийшло (Світло) до своїх – а свої його не прийняли» (Йо 1, 11). Для Спасителя світу, для Того, для кого усе створено (пор. Кол. 1, 16) тут немає місця. «Лисиці мають нори й птиці небесні – гнізда, а Син Чоловічий не має де голову прихилити» (Мт. 8, 20). Той, що за містом розп'ятий (пор. Євр. 13, 12), за межами міста і народився.»

Людство є грішним, але є між грішниками поділ на тих, котрі мають претензії до всіх і всього, й тих, котрі мають претензії тільки до своєї злости. Ті останні грішники є святими грішниками, бо вони признаються до своєї злости, обмеженості і безпорадності перед злом і гріхом. Такі грішники сповідують священикам гріхи, оплакують їх, відбувають прощі, дають милостиню, вважають себе гіршими за всіх і гідними пекла більш, ніж всі люди на світі. А яким я є грішником? Таким, що має претензії до бомжа, бо він приплився, коли його не просили, чи таким, що сам чується перед Богом бомжем, який не може Йому дати нічого, який сам приходить до брудної стайні і чує себе там, серед смороду своїх гріхів і власної бідності, прийнятим, бажаним і любленим? Щирий бомж перед Богом впустить до своєї хижі кожного.

Юстиніан ЧБМ

Фестиваль колядок «Возвеселімся всі разом нині»

У Церкві святого апостола Петра відбувся IV-й парафіяльний фестиваль колядок "Возвеселімся всі разом нині", який зібрав церковні, професійні, народні аматорські колективи, фольклорно-обрядові гурти, дитячі вокальні ансамблі, солістів-вокалістів, в тому числі Заслужених артистів України.

Дійство відбулось 12 січня цього року перед найбільшою в Україні, шопкою. Цьогоріч прославити народженого Христа колядками, щедрівками та віншуваннями виявили бажання більше тридцяти колективів з міста Тернополя, області та Хмельнич-

чини. Колядки лунали у Храмі понад

три години: від найстаріших галицьких до сучасних аранжувань.

Всіх учасників дійства було нагороджено дипломами, а закінчився фестиваль спільною колядою «Бог предвічний» та «Многая літа» для всіх присутніх, учасників та організаторів фестивалю.

Повідомила с. Оля Коневич ФЧС

XIX францисканський Фестиваль вертепів

Церква св. Ап. Петра славиться не лише найбільшою шопкою в Україні, але й щорічним конкурсом – фестивалем вертепів. Дітки та молодь церков Тернополя та ближніх сіл показують різдвяні сценки та демонструють свої таланти. Всі їх об'єднує одна мета – прославити народження Спасителя – Ісуса Христа. Цьогоріч Фестиваль вертепів відбувся 13 січня.

Все проходило, як і в звичайних конкурсах: є номінації і призові місця. Цьогоріч у фестивалі брало участь 7 вертепів. Також виступила Вівтарна Дружина церкви Святого Апостола Петра. Протягом свята всі танцювали банси, а також відбувалось Францисканське караоке.

Оцінювати здібності усіх

конкурсантів цього року випала нагода 4 представникам журі: Оксана

Шупер - секретар-референт комісії у справах молоді Тернопільсько-Зборівської архієпархії УГКЦ; Роман Чабаранок – соліст Львівської опери; Ольга Коневич – регент хору «Осанна» церкви Святого Апостола Петра; Андрій Оленін – актор, артист розмовного жанру та соліст Тернопільської філармонії.

Всі учасники позмагалися в таких номінаціях: найкращий костюм, найкраще дикламування та акторська гра, найкраща сюжетна лінія, новаторство українського вертепу.

3 місце посіла церква Святого Духа; 2 місце журі віддало селу Нове Місто Підгаєцького району; 1 місце отримали Тернопільський молодіжний театр "Bogoslov".

Під час фестивалю спільнота Марійської Дружини пригостила гостей теплим чаєм, печивом та смаженими на вогні сосисками.

Завершенням свята була спільна молитва, благословення о. Тарасія Починок та банс.

Повідомила Сиротюк Юлія

Новини з Ужгорода

Коли я в жовтні приїхав до Ужгорода, то зустрів зовсім іншу ситуацію, аніж було п'ять років, тому коли був місяць на заступництві, і цілковито іншу від того, що було років десять тому, коли брати тільки но переселилися до монастиря в Ужгороді. Здивувало перед усім на парафії якесь пригнічення серед людей. Нібито існують різні спільноти: Вівтарна Дружина, Францисканська молодь, навіть Театральна група чи «Школа св. Франциска», є Матері в молитві, Біблійне коло, навіть спільнота III Чину, однак немає певної життєрадісності, кожна спільнота дуже мало чисельна, нараховує по кілька людей, одним словом стагнація.

Шукаючи відповідь на такий стан, можемо зауважити, що переносити відносини і досвід з одного місця служіння до іншого, не беручи до уваги специфічність місця, не варто. У малій громаді священник природньо є ближчим до людей, бо їх є небагато і це коло звужується навколо нього. Очевидно, така ситуація вимагає від душпастиря не віддалятися від них, але навпаки ще тісніше згуртувати ту горстку людей навколо себе. Досвід також підказує, що не варто щось робити на силу, створювати щось, що не буде живим, але дуже часто варто тільки виходити на зустріч потребам чи ініціативам вірних. Окрім того, ситуацію пригнічує і зтяжне будівництво церкви. Коли, наприклад, у Тернополі від забиття сваїв і до посвячення минуло десь років п'ять, то в Ужгороді ось вже десять років триває будова і кінця її ще не видно. Навіть владика Мілан, єпископ Мукачавської єпархії, започаткував ініціативу з почитанням ікони матері Божої Повчанської, котра буде

мандрувати по всіх парафіях єпархії і десь у 2022 році має прийти до Повчанської церкви францисканців, при тому всі зібрані кошти призначені для будови церкви. Тобто вже вся єпархія долучається до будови храму.

З добрих новин потрібно зауважити Службу Божу для дітей, котра поки що відправляється у середу, але у майбутньому може бути добрим трампліном для розвитку. Найгарнішою подією, від мого прибуття до Ужгорода, була Архисерейська Різдвяна Літургія. Почалося все від Великого Повечір'я та Утрені о 20 год. а о 22.00 прибув наш співбрат владика Ніл і очолив Літургію. У церкві було вимкнене світло, коли брати на чолі з владикою, всі в білих ризах, увійшли до церкви, тільки кілька свічок горіли. Владика клякнув перед яслами, у тиші всі помолилися і через мить залунала радісна колядка і почалася Божественна Літургія. У проповіді владика підкреслив цінність сім'ї і радість від того, коли в сім'ї народжуються діти. Після Літургії владика вийшов, взяв фігурку Дитятка Ісуса і давав його всім вшанувати. Кожен підходив і з трепетом цілував.

*****

Вийшла друком довгоочікувана книга «Францисканські святі на кожен день». Перепрошую всіх, що змусив так довго на неї чекати. Дякую всім братам і сестрам за молитви, особливо с. Людмилі та Ірині з Тернополя, вони щиро вболівали за те, щоб все вдалося. Дякую також тим, хто брали участь у праці над перекладом: с. Лесі Штокало, бр. Маркіяну Шумському, о. Андрію Твердохлібу.Н

Бр. Арсеній

Найбільше Священне Дитя, котрого ми любимо, був даний нам і народився для нас на шляху і покладений в ясла

св. Франциск з Асичу

*Можливо, ви знайдете
в Його бідності - істинні багатства;
У Його малості - істинну велич;
І в Його Дитячому Серці - добродійність до всього.*

Дорогі брати та сестри нашої францисканської родини, нехай серця наші будуть повні світла, спокою, радості і нехай вони будуть яслами та престолом, місцем народження і царської слави Христа, місцем повноти Божого життя. Нехай близькість Ісуса додасть нам сили на щодень звершувати Таємниці Божої Любові.

Благословенних свят та Нового року! Христос народився!

Загально прийнято, що автором першого вертепу є святий Франциск з Асичу. У 1223 році, за три роки до своєї смерті, св. Франциск під час різдвяної меси в містечку Греччіо представив перше театралізоване дійство про народження Ісуса Христа і створює вертеп. Він був маленький і простий, зовсім не схожий на гігантські прекрасні композиції, які зараз споруджують в християнських храмах по всьому світі. Ця подія зображена у фресках базиліки святого Франциска в Асичі. Починаючи з XIII сторіччя вертепи-шопки поширилися у всьому світі. Але історія появи зображень сцени Христового Різдва набагато давніша. Вже у II сторіччі після народження Ісуса Христа воно представлене у фресках римських катакомб. 432 року Папа Сикст III створив у базиліці Санта Марія Маджоре «різдвяні ясла», подібні до вифліємських. Прочани, які відбували паломництво до Святої Землі, привезли з собою цінні дерев'яні частини справжніх ясел, в яких був покладений

Ісус. Вони до наших днів зберігаються у цій Папській базиліці. А згодом зображення сцени Христового Різдва з'явилися в різних храмах Італії. Вчені вважають, що перший вертеп у вигляді шопки був створений 1025 року в Неаполі. 1288 року Папа Микола IV замовив в Арнольфо ді Камбіо скульптурну композицію Різдва, яка зберігається в базиліці Санта Марія Маджоре в Римі. Сцена зображає Марію з Дитятком Ісусом, поклоніння трьох царів, а збоку – осла та вола. Протягом сторіч ця скульптурна композиція вважалась першим зображенням шопки, але недавні дослідження знайшли сліди набагато старших вертепів.

Але у вертепі Франциска знайшли відображення надії на зустріч з Христом. Надії настільки сильні, що всі присутні побачили у нього на руках Дитятко. Менестрель Великого Царя зумів не тільки розповісти про свою надію на швидку зустріч зі Спасителем, але й торкнувся струн в серцях всіх присутніх. І це теж були струни надії. У кожного вони звучали по-своєму. У когось – то були басы Хрестових походів і бажання відвоювати християнські святині. У когось – то високі струни турботи про ближніх або мрії про служіння Богу. Франциск допоміг всім оновити свою надію. Щороку Христос знову і знову народжується в наших серцях, схожих на просту вифліємську печеру. Людське серце стає місцем, в якому спалахує вогник Царства Небесного. І, щоб

зрозуміти це і прийняти маленького Спасителя в свій будинок, потрібна велика надія. Для того, щоб радість наша була правдивою і повною, маємо приготувати для неї місце в серці, позбутися непотребу – всього, що не є Боже. Наведемо прядок в стаєнках наших душ, можливо продмуханих наскрізь вітрами протиріччя. Будьмо відкритими, щоб Світло з Висоти засяяло і ми могли віддзеркалювати радість нашого Спасителя, який приходить до нас як маленьке безпомічне дитя, яке потребує нашої опіки, допомоги, а найбільше – любові. Приходить дарувати нам Життя правдиве, Світле, Радісне. Приходить як Найвище Добро. Нехай наші серця

будуть завжди готові прийняти Ісуса. Хай не забракне Йому місця. Зробімо тепле місце і світле, щоб новонародженому Дитяткові Ісусові було затишно і мило: щоб яселка нашої віри непохитно стояли, сповнені радісної надії. Щоб наш гріх не був колючим сіном, щоб наші добрі помисли і вчинки оточували яселка, як пухнасті овечки. Нехай наша праця над собою буде смиренною, без нарікань, як трудолюбивий віл, котрий стояв і зачаровано вдивлявся в Дитятко Ісуса... Приготуймо місце... Приступімо до Таїнства Покаяння як до Джерела Благодаті Милосердного Отця з допомогою св. Франциска.

с. Ірина Гордиловська ФЧС

Клара і телевізор

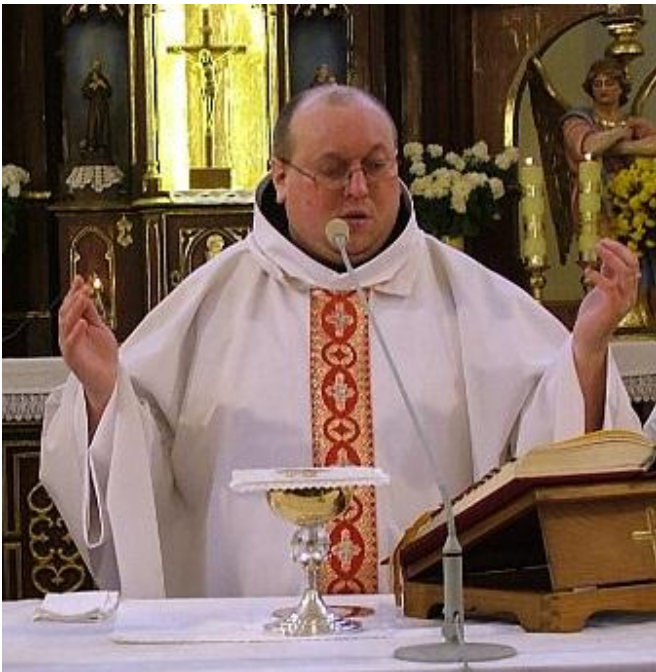

Клара – «квіточка» святого Франциска. Така чиста, покірна, світла, радісна, убога ... захищала бідність і прагнула євангельської досконалості. Прекрасною була внутрішня убогість, убогість серця, з якої випливає покірна слухняність і добродісна любов, одне слово – святість. Бути убогим серцем – значить відчувати сильне бажання свободи, любові, слави, земного щастя і перемагати його, як перемагають голод, холод, спрагу, злидні, бо душа прокидається кожного ранку з вимогами ще вищими і непомірнішими за вимоги тілесні. Молитва і праця, убогість і затворницька тиша визначають особливий характер другого

францисканського Чину. «Клара жила в затворі, але її життя було відоме усім; Клара мовчала, але її слава була голосною; вона не покидала келії, але все місто чуло її проповідь.» Одного разу свята занедужала так, що не могла йти на богослужіння та на спільні молитви. На саме Різдво нашого Спасителя, попри гаряче бажання, залишилася в ліжку у великому душевному смутку. Однак Ісус Христос не залишив її в цей празник на самоті, переніс її до церкви святого Франциска, де вона вислухала ціле богослужіння. А ще зволив їй Ісус прийняти святе Причастя, яке було для неї найбільшим щастям. Відтак повернулася у постіль. Одразу прийшли сестри, наповнені радістю Різдва, разом з матір'ю Кларою прославляли Ісуса Христа і Франциска. Саме з огляду на цей факт св. Клару визнають покровителькою радіо і телебачення.

с. Ірина Чайка ФЧС

Упокоївсяв Господі о. Юліан Юськів ЧБМ

Історична довідка про покійного

о. Юліана (Ігора) Юськіва ЧБМ

Єромонах Юліан (в миру Ігор) Юськів, син Михайла та Броніслави, народився у м. Судова Вишня, дня 29 травня в 1980 р.

Таїнство Хрещення і Миропомазання отримав від о. Василя Оліярника цього ж року, відтак до святих Тайн Сповіді і Причастя, за посередництвом о. Йосифа Леговича, вперше приступив в костелі Матері Божої Допомоги Вірних у м. Судова Вишня в 1989 р.

Від 1986 до 1997 року навчався у Судововишнянській середній школі. В 1997 році був прийнятий о. архимандритом Дам'яном Шойдою до Чину Братів

Менших (францисканів). Завершивши новіціат, перші чернечі обіти склав у 1998 році і в цьому ж році вступив до Вищої Духовної Семінарії в Катовіцах - Паневніках, яку завершив в 2005 році, отримавши титул магістра богословії.

Вічні обіти у францисканському Чині отримав у 2002 році, дияконські свячення прийняв з рук єпископа Герарда Бернацького, натомість рукоположення в пресвітерство отримав з рук архієпископа Дам'яна Зімоня у 2005 році.

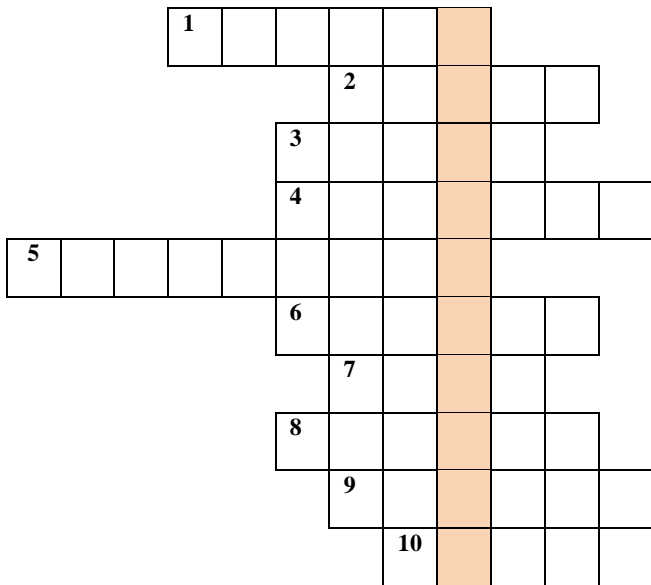
З 2005 до 2007 року служив у с. Сторожниця Ужгородського району, а з 2007 до 2019 року був настоятелем монастиря Успіння Пресвятої Богородиці у с. Нижній Бистрий, Хустського району та адміністратором парафії Пресвятої Євхаристії у м. Хусті на Закарпатті.

16 січня цього року, внаслідок пожежі, котра трапилась у монастирі, трагічно загинув.

Скорботна, чернеча спільнота і родина поручає свого брата і родича Божому Милосердю і молиться за нього та просить всіх про молитву за вічний упокій його душі. Вічна йому пам'ять!

Похоронні богослужіння у конкатедрі Вознесіння ГНІХ у м. Хуст, 21.01. очолив кир Ніл Луцак, натомість похоронну Службу Божу у костелі Матері Божої Допомоги Вірних у м. Судова Вишня 22.01 очолив єпископ Едвард Кава.

Кросворд

1. Який пророк провістив вбивство невинних дітей? (Мт . 2)
2. Ім'я того, кому з'явився ангел вві сні. (Мт. 2)

3. ... сказав їй: « Не бійся, Маріє! Ти бо знайшла ласку в Бога.» (Лк .1)
4. Місто, в якому народився Ісус.
5. Сьогодні народився вам в місті Давидовім .... (Лк. 2)
6. Покірна тваринка, до якої порівнювали Ісуса.
7. ... був одягнений в одержу з верблюжого волосу. (Мр. 1)
8. Як називається група переодягнених людей, які ходять по домівках і колядою прославляють Різдво Ісуса?
9. «Слава Богу!» заспіваймо, честь Сину Божому, Господу нашому .... віддаймо. (з коляди «Бог предвічний»)
10. Цар, з роду якого походив Ісус. (Мт. 1)

Поетичний куточок

Різдво Христове

Різдво Христове – це вселенський Мир.
Різдво Христове – Світло Благодаті.
Бо сходить БОГ... ти лиш Йому повір
І дай йому притулок в своїй хаті.

В хатинку мого серця і душін
Нехай увійде Матінка Пречиста
І там породить Бога... у тиші...
Звершиться таємниця урочиста.

Христос Народився!!!

Христос народився! Христос народився!
У світ прийшло Боже дитя...
Христос народився! Христос народився!
Дорога і Правда, й Життя.
Христос народився! Христос народився!
Сам Бог завітав із небес...
Христос народився! Христос народився!
Любов буде жити між нас.
Христос народився! Христос народився!
Відкриймо для нього серця...
Христос народився! Христос народився!
Воплочене слово Отця!
Христос народився! Христос народився!

Маленьке, святе немовля...
Христос народився! Христос народився!
Радіють і Небо й Земля.
Христос народився! Христос народився!
Найбільше Він любить дітей...
Христос народився! Христос народився!
І чистих серцями людей.
Христос народився! Христос народився!
Прощаймо, даруймо, любім...
Христос народився! Христос народився!
Творець і Спаситель усім
31.12.1999 р. Б.
с. Анна Тиховліс ФЧС

Запрошуємо до співпраці усіх бажаючих.

Ми є відкритими на розміщення інформації із життя нашої парафії.

Над випуском працювали: о. Юстиніан Городечний ЧБМ, бр. Арсеній, с. Ірина Гордиловська ФЧС, с. Ірина Чайка ФЧС, Віталій Романець, с. Ольга Косович ФЧС